

SIMBOLIČNO OBELEŽEN 8. OBROVAČKO-BUKOVAČKI SABOR U SIDNEJU

Večno da gori voštanica kralja Milutina

■ Nadamo se da ćemo dogodine održati saborovanje u normalnim uslovima, bez restrikcija, poručio Miša Gnjatović

Unastojanju da ne prekida tradiciju obeležavanja slave manastira Krupa - Veliku Gospojinu - Zavičajno udruženje Obrovačko-Bukovački sabor iz Sidneja odlučilo je da i prema striktnim propisima i merama nadležnih vlasti u NSW, na skroman način obeleži svoju slavu.

Predstavnici ovog društva su na dan praznika, 28. avgusta, upalili sveću i presekli slavski kolač u Crkvi Svetog apostola i jevanđeliste Luke u sidnejskom predgrađu Liverpool,

Zamolili smo profesora Mišu Gnjatovića, inače sekretara pomenutog Zavičajnog udruženja, da za "Vesti" kaže više o slavi koju su obeležili prošlog vikenda.

- To je slava naše najstarije, ali i najzajedničke, zadužbine blagorodne dinastije Nemanjića s one strane Drine, sagrađene davne 1317. tokom vladavine Svetog kralja Milutina. Od tada pa do danas, evo već preko 700 godina, u manastiru se služi Sveta liturgija. Voštanica koju je upalio Sveti kralj Milutin nikad neće biti ugašena, jer Krupa, taj biser pravoslavlja, bila je i ostala simbol srpskog trajanja i opstanka Srba na tim nemirnim severnodalmatinskim prostorima - kaže profesor Gnjatović.

On podseća i na misiju koje se prihvatio Zavičajno udruženje Obrovačko-Bukovački Sabor.

- Naše udruženje je osnovano u čast i slavu na-

seg manastira Krupe, a sa ciljem da obnovimo našu zavičajnu - bukovačku tradiciju, naše bukovačke običaje i da to pokušamo da prenesemo na naše potomke ovde. Želimo da oni ne zaborave svoje korene, poreklo i nacionalni identitet - dodaje sagovornik "Vesti".

Podsetimo da ovo udruženje ima i humanitarni karakter. Često je učestvovalo u mnogobrojnim humanitarnim akcijama i donacijama, kako ovde tako i u otadžbini. U svom kratkom periodu postojanja i plodonosnog rada, udruženje je doniralo oko 60.000 dolara, što je za svaku pohvalu.

Na pitanje kakvo je proteklo simbolično obeležavanje osmog po redu Sabora u liverpuljskoj crkvi, Gnjatović kaže:

- Dugujemo neizmernu zahvalnost Crkvenom odboru na čelu sa ocem Aleksandrom, koji su sve vremena bili sa nama od našeg osnivanja, kao i ovogodišnjem domaćinu slave Zoranu Šaponji na trudu da po zakonu koji važi tokom pandemije, obeležimo ovaj događaj. Nadamo se da ćemo uz Božju pomoć sledeće, deveto saborovanje održati u normalnim uslovima, bez bilo kakvih restrikcija, opet na crkvenom imanju u Brindeliju i podršku našeg novog domaćina slave, a to je Mirk Pupovac.

Iz Organizacionog odbora poručuju da su na radost i zadovoljstvo neizmerno zahvalni svima koji su na svim saborovanjima nesrećno uložili trud i napor da sve protekne uspešno, kao i svim prijateljima i gostima koji su svojim dolaskom učinili veliku čast i zadovoljstvo za pamćenje.

Svima njima Organizacioni odbor Zavičajnog udruženja Obrovačko-Bukovački Sabor iz Sidneja se još jednom zahvaljuje, uz poruku: Vidimo se dogodine!

FOTO: J. GAJESKOV

Hram Svetog Luke u izgradnji u Liverpulu

Ovogodišnji domaćin slave Zoran Šaponja, domaćin za 2022. Mirk Pupovac i otac Aleksandar Milutinović

J. GAJESKOV

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

ISTORIJA NAS UČI

Čemu i kome služe podele?

Oduvek znamo za poslovnicu "zavadi, pa vladaj", ubedeni smo da razumemo o čemu se tu radi, da znamo sve o tome. Ipak, istina je dublja nego se to čini u prvih mah.

Radi se naravno o jednoj od najpoznatijih latinskih izreka, koja se pripisuje Juliju Cezaru. Još od njegovog vremena to je jedna od osnovnih maksima sociologije i politike o vladanju.

Ta maksima u stvari predstavlja kombinaciju političkih, ekonomskih, vojnih i drugih strategija koje omogućuju uspon i održavanje moći razjedinjavanjem bilo kog protivnika, tako da taj protivnik nije u mogućnosti da se adekvatno suprotstavi.

Pare su u podele

Baveći se nekretninama dugi niz godina, bilo direktno ili indirektno, došao sam do zaključka da je najveća zarada u podelei parcele.

Jedan moj drugar to slikovito kaže: "Od velikog kolača praviš male kolačice". U redu je kupiti plac pa praviti kuću, ali kada se saberi svi troškovi rada i materijala, zemlje, kamata, poreza i uzme u obzir inflaciju, neka se sve svodi na to da je takav posao isplativ jedino ako cene baš značajno rastu.

Uglavnom i rastu, što je dobro, ali dalekosežno možda i nije toliko dobro koliko se na prvi pogled čini.

Ovo je, naravno samo užgred rečeno, jer želim pokazati da se stvarni novac pravi tamo gde se može postojeći blok podeleti na dva ili više blokova. Takođe je moguće od dva bloka napraviti tri ili slično, ali svakako je važno da se postigne veći broj parcele da bi se značajna sredstva zaradila.

Pare su u podelei zemljišta, ali ne samo zemljišta.

Idući tom logikom, dolazimo do zaključka da je podele način sticanja bogatstva. Dakle, podele među narodima kroz istoriju, po bilo kom osnovu, ima stvarni uzrok u bogaćenju nekoga ko iza određene podele stoji.

Svakodnevno od nas može i mora da daje svoj doprinos u cilju da se izbegavaju bilo kakve podele među ljudima. Naj-

bolji način da damo svoj doprinos jeste da se ne mešamo drugim ljudima u njihove izbore, ma kakvi oni bili i po bilo kom pitanju.

Skloni smo osuđivati druge samo zato što ne misle kao mi, a da možda ni sami ne znamo da li su naša sopstvena razmišljanja i odluke ispravne ili nisu.

Četiri očila na grbu

Kada pogledamo čovečanstvo, ukupan ljudski rod, podele je zaista puno. Te podele mogu biti religijske, političke, rasne, sportske i mnoge druge. Što je više podele među ljudima to je više bogatstva koje stiču oni koji te podele izazivaju.

Moj je zaključak da su podele neprirodne i da treba, svako od nas, da čini koliko može da prevaziđemo podele po bilo kojoj osnovi. Nisu na našem državnom grbu četiri "S" bez razloga. Istini za volju radi se o četiri nebeska očila koja simbolizuju vrstu turpije.

Kresanje kamena o očilo pravila se nekada varnica za potpaljivanje vatre, a imamo i tumačenje iz vremena rimske imperije: "Car Careva, Caruje nad Carevima."

U starom Rimu se mislilo na titulu Cezara, koju je ustoličio imperator Octavian August, a koji je posle smrti izjednačavan sa božanstvom. Kasnije se, pod vladavinom Konstantina, geslo promenilo i odnosilo na Isusa Hristosa - "cara nebeskog, koji caruje nad svim carevima sveta."

Na srpski grb očila je stavljen despot Stefan Lazarević, pošto je postao vizantijski vazal 1402. On je uveo varijaciju originalnog grba i stavljen je četiri "S".

Posle srpskih srednjovekovnih vladara taj grb je preuzeo 1838. godine Miloš Obrenović i od tada čini neodvojivi deo srpskog identiteta. Ipak, značenje "Samo sloga Srbina spasava" koje je postalo i nezvanični motto srpskog naroda došlo je tek mnogo kasnije.

Potreba za jedinstvom je veća nego ikada, pa je dobro da se u ovim trenucima podsetimo nebeskih očila i (ne)sloga.

■ Kada pogledamo čovečanstvo, ukupan ljudski rod, podele je zaista puno